

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6S/81/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7018200662
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kotorá
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7018200662.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kotoru a členov senátu JUDr. Tatiany Sabadošovej a JUDr. Pavla Tkáča, v právnej veci žalobcu: U. S. Steel Košice, s.r.o., Vstupný areál U. S. Steel, Košice, právne zastúpený: DLA PIPER WEISS-TESSBACH Rechtsanwälte GmbH, organizačná zložka, Suché mýto 1, Bratislava, na základe splnomocnenia právne zastúpený: JUDr. Dr. Michaela Stessl, advokátka, s.r.o., Suché mýto 1, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo SR, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 180458/2018 zo dňa 28.03.2018, takto

rozhodol:

- I. Z r u š u j e rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 180458/2018 zo dňa 28.03.2018, ako aj rozhodnutie mesta Košice č. MK/B/2017/126952/MK/B/2017/00258217/09 zo dňa 27.12.2017 a vec v r a c i a orgánu verejnej správy nižšieho stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.
- II. Žalobcoví p r i z n á v a voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
- III. Návrh žalovaného na prerušenie konania zo dňa 25.05.2021 z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa správnou žalobou zo dňa 04.06.2018 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 180458/2018 zo dňa 28.03.2018, ktorým žalovaný, ako správny orgán druhého stupňa, rozhodol podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) tak, že potvrdil rozhodnutie Mesta Košice č. MK/B/2017/126952/MK/B/2017/00258217/09 zo dňa 27.12.2017, ktorým bol v zmysle ustanovenia § 68 ods. 5 a § 63 daňového poriadku a § 2 Všeobecne záväzného nariadenia mesta Košice č. 132 o miestnych daniach v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „VZN č. 132“) vyrubený rozdiel dane z nehnuteľností na zdaňovacie obdobie roku 2014 v sume 0,00 EURA.

I. Administratívne konanie

2. Správca dane, Mesto Košice, rozhodnutím č. B/2015/065804/B/2015/00187800/09 zo dňa 27.03.2015 vyrubilo daňovému subjektu na základe údajov o nehnuteľnostiach daň z nehnuteľností na zdaňovacie obdobie roku 2015, a to v sume 11.895,32 EUR. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.04.2015. Daňový subjekt podaním zo dňa 14.02.2017 podal dodatočné daňové priznanie k dani z nehnuteľnosti za rok 2015 za účelom vydania nového rozhodnutia pre určenie novej výšky dane z nehnuteľnosti za zdaňovacie obdobie 2015, keďže Najvyšší súd SR dňa 08.06.2016 vydal rozsudok č. 4Sžr/32/2016, ktorým potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Košice - okolie, katastrálny odbor č. OU-KS-KO1-H-2/97/d-BJ zo dňa 25.10.2013, ktorým určil priebeh hranice medzi obcou B. P. V. K. - V. Č. Š. a priebeh hranice medzi katastrálnymi územiaми B. P. Ž. v prospech obce B. (právoplatnosť rozsudku dňa 10.08.2016).

3. Listom č. MK/B/2017/126952/121568 zo dňa 24.02.2017, správca dane oznámil daňovému subjektu výkon daňovej kontroly dane z nehnuteľností za zdaňovacie obdobia rokov 2013, 2014, 2015 a 2016, so začiatkom dňa 28.03.2017. Správca dane dňa 14.06.2017 vyhotovil protokol o daňovej kontrole č. MK/B/2017/126952/210141, v ktorom uviedol súpis kontrolovaných dokladov (LV č. XXX, k. ú. Ž. a LV č. XXXX, k.ú. Ž.), preukázané kontrolné zistenia a vyčíslil rozdiel dane na rok 2015 v sume 0,00 EUR. Protokol o daňovej kontrole spolu s výzvou č. MK/B/2017/126952/210173 zo dňa 14.06.2017 na vyjadrenie sa k protokolu o daňovej kontrole prevzal daňový subjekt dňa 23.06.2017.

4. Daňový subjekt vo vyjadrení k protokolu o daňovej kontrole zo dňa 07.07.2017 uviedol, že vychádzajúc z rozhodnutí katastrálneho úradu z roku 2007 a 2013, definitívne potvrdených Najvyšším súdom Slovenskej republiky, ktorého účinky nastávajú spätne, správcom dane ani v rokoch 2012 až 2016 nemohlo byť pre sporné územie Mesto K. a že jediným oprávneným daň z nehnuteľností za toto územie vyberať je v uvedených zdaňovacích obdobiach obec B.. Žiadal mesto K., aby na základe ním predložených dodatočných daňových priznaní za roky 2013 až 2016, ktoré podali v súlade s § 99d ods. 2 zákona č. 582/2004 Z.z., vzalo do úvahy všetky skutočnosti rozhodujúce na vyrubenie dane, správne vyčíslilo daň z nehnuteľnosti a rozhodnutím vyrubilo rozdiel dane z nehnuteľností v zmysle § 99e ods. 6 zákona č. 582/2004 Z.z. a vrátilo vzniknutý preplatok dane z nehnuteľnosti za roky 2013 až 2016. Daňový subjekt zároveň vyčíslil rozdiel dane (preplatok) na jednotlivé zdaňovacie obdobia rokov 2013 až 2016.

5. Správca dane vydal dňa 07.09.2017 rozhodnutie č. MK/B/2017/126952/MK/B/2017/00230076/09, ktoré bolo žalovaným na základe odvolania žalobcu zrušené a vec vrátená na nové rozhodnutie. Následne mesto K. dňa 27.12.2017 vydalo rozhodnutie č. MK/B/2017/126952/MK/B/2017/00258217/09 ktorým v zmysle ustanovenia § 68 ods. 5 a § 63 daňového poriadku zákona a § 2 VZN č. 132 vyrubilo daňovému subjektu rozdiel dane z nehnuteľností na zdaňovacie obdobie roku 2015 v sume 0,00 EURA. Daňový subjekt sa voči tomuto rozhodnutiu odvolal podaním zo dňa 17.01.2018, o ktorom rozhodol žalovaný tak, že rozhodnutie potvrdil.

6. Žalovaný v rozhodnutí č. 180458/2018 zo dňa 28.03.2018, ktoré je predmetom tohto konania, ktorým potvrdil rozhodnutie mesta Košice č. MK/B/2017/126952/MK/B/2017/00258217/09 zo dňa 27.12.2017, zhrnul právne okolnosti, ktoré nastali pred a po vydaní predmetného rozhodnutia. Podstatou týchto okolností je priebeh administratívneho konania, týkajúci sa určenia hraníc medzi katastrálnymi územiami Ž. P. B.. Katastrálny úrad v Košiciach, Správa katastra Košice - okolie, vydal dňa 20.06.2007 rozhodnutie č. H-2/97/d-Bj, ktorým na základe návrhu obce B. rozhodol o určení priebehu hranice medzi obcou B. P. V. K.J. - V. Č. Š. a o priebehu hranice medzi k. ú. B. a k. ú. Ž. v prospech obce B.. Krajský súd v Košiciach vydal dňa 22.11.2007 rozsudok č. 6Sp/18/2007-29, ktorým potvrdil rozhodnutie č. H-2/97/d-Bj zo dňa 20.06.2007. Odvolanie Mesta Košice proti rozsudku bolo NS SR odmietnuté ako oneskorene podané. Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 65/2010-49 zo dňa 27.10.2010 bolo zrušené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/43/08 zo dňa 29.10.2008 o odmietnutí odvolania Mesta Košice voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. 6Sp/18/2007-29 zo dňa 22.11.2007 a vec bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie (do odvolacieho konania). Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1Sžr/43/2012 zo dňa 14.05.2013 bolo neprávoplatné rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20.06.2007 zrušené a vec bola vrátená na Správu katastra Košice - okolie na ďalšie konanie. Okresný úrad Košice - okolie, katastrálny odbor následne vydal dňa 25.10.2013 rozhodnutie č. OU-KS-KOI-H-2/97/d-BJ, ktorým vyhovel návrhu obce B. a rozhodol o určení priebehu hranice medzi obcou B. P. V. K. - V. Č. Š. a o priebehu hranice medzi k. ú. B. a k. ú. Ž. v prospech obce B.. Mesto Košice podalo dňa 14.12.2013 odvolanie voči rozhodnutiu č. OU-KS-KOI-H-2/97/d-BJ, zo dňa 25.10.2013. Krajský súd v Košiciach rozhodol vo veci dňa 25.03.2014 rozsudkom č. 2Sp/59/2013-53, ktorým zrušil rozhodnutie č. OU-KS-KOI-H-2/97/d-BJ zo dňa 25.10.2013 a vec vrátil Okresnému úradu Košice - okolie, katastrálnemu odboru na ďalšie konanie. Voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach sa odvolala obec B.. Najvyšší súd Slovenskej republiky vydal dňa 10.09.2015 uznesenie č. k. 4Sžr/75/2014-128, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Košiciach rozhodol dňa 01.12.2015 rozsudkom č. 2Sp/59/2013-145, ktorým zrušil rozhodnutie č. OU-KS-KOI-H-2/97/d-BJ zo dňa 25.10.2013 a vrátil ho Okresnému úradu Košice - okolie, katastrálnemu odboru. Obec B. sa dňa 21.01.2016 voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach odvolala. Najvyšší súd Slovenskej republiky opätovne rozhodoval vo veci a dňa 08.06.2016 vydal rozsudok č. 4Sžr/32/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.08.2016. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k.

2Sp/59/2013-145 zo dňa 01.12.2015 tak, že rozhodnutie Okresného úradu Košice - okolie, katastrálny odbor, č. OU-KS-KO1-H-2/97/d-BJ zo dňa 25.10.2013 (v prospech obce B.) potvrdil.

7. Je teda zrejmé, že uvedené katastrálne rozhodnutie bolo na základe opravných prostriedkov niekoľkokrát preskúmané správnym a kasačným súdom v rámci správneho súdnictva a Ústavným súdom, pričom záver právneho posúdenia žalovaného v odôvodnení napádaného rozhodnutia bol: „Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky pri rozhodovaní o námietke žalobcu rozhodlo podľa ustanovenia § 99 ods. 1 a § 18 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov (rozhodujúci je stav k 01.01. zdaňovacieho obdobia, na zmeny počas zdaňovacieho obdobia sa, až na výnimky, neprihliada) na základe vyjadrenia orgánu štátnej správy na úseku katastra, z ktorého vyplýva právny stav k 01.01.2015, a teda miestna príslušnosť v zdaňovacom období roku 2015. Správu dane z nehnuteľností podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 582/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov vykonáva obec, na území ktorej sa nehnuteľnosti (v spornom území) nachádzajú (nachádzali) k 01.01.2015, čo vzhľadom na skutkový a právny stav je (bolo) Mesto Košice.“

II. Správna žaloba, vyjadrenie a replika

8. Žalobca v správnej žalobe zopakoval priebeh administratívneho konania a nadväzujúcich konaní (to v konaní sporné nebolo) a zopakoval argumentáciu, ktorú už uplatnil v odvolacom konaní. Podstata argumentácie žalobcu je postavená na námietke: „ (...) mesto Košice bolo povinné v zmysle § 61 ods. 1 písm. a) zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) v znení neskorších predpisov prerušiť daňové konanie, pretože malo vedomosť o tom, že sa začalo konanie o predbežnej otázke, o ktorej rozhoduje Krajský súd v Košiciach a na toto rozhodnutie súdu (ktoré v súčasnosti ešte neexistuje, lebo súdny proces prebieha) sa viaže procesné konanie správcu dane a v konečnom dôsledku od neho bude závisieť rozhodnutie v posudzovanej daňovej veci. Ak tak neurobil správca dane, mal Žalovaný v odvolacom konaní v zmysle § 61 ods. 6 daňového poriadku prerušiť daňové konanie, pretože rovnako vedel o tom, že sa začalo konanie o predbežnej otázke.“

9. Žalovaný správny orgán sa podaním zo dňa 26.10.2018 vyjadril k správnej žalobe, pričom poukázal na to, že žalobca považuje rozhodnutie žalovaného za nezákonné v zásade z rovnakých dôvodov ako v odvolaní. Vo vyjadrení zotrval na rovnakej argumentácii, ktorú použil pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu. Podstata jeho právneho názoru je obsiahnutá v tvrdení: „Žalovaný preto pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu postupoval podľa ustanovenia § 99 ods. 1 a § 18 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (rozhodujúci je stav k 01.01. zdaňovacieho obdobia; na zmeny počas zdaňovacieho obdobia sa, až na výnimky - dedenie a dražba, neprihliada) na základe vyjadrenia orgánu štátnej správy na úseku katastra, z ktorého vyplýva právny stav k 01.01.2015, a teda miestna príslušnosť v zdaňovacom období roku 2015. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 582/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov správu dane z nehnuteľností vykonáva obec, na území ktorej sa nehnuteľnosti (v spornom území) nachádzajú (nachádzali) k 01.01.2015, čo vzhľadom na skutkový a právny stav je (bolo) Mesto Košice.“

10. K vyjadreniu žalovaného sa listom (replikou) zo dňa 15.11.2018 vyjadril žalobca, ktorý zopakoval svoje tvrdenie v správnej žalobe o povinnosti správneho orgánu prerušiť daňové konanie, ak má vedomosť, že sa začalo konanie o predbežnej otázke.

11. Žalovaný správny orgán sa už k replike nevyjadril, hoci bol správnym súdom riadne vyzvaný. Až následne, reagujúc na záverečný návrh žalobcu zo dňa 14.05.2021 vo svojom podaní zo dňa 25.05.2021 okrem iného uviedol, že predbežná otázka nevznikla, keďže k 01.01.2014 bolo sporné územie v katastri nehnuteľnosti preukázateľne zapísané v k.ú. Ž., ako súčasť Mesta Košice. Poukazoval na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudkoch sp. zn. 1Sžfk/32/2018 a sp. zn. 10Sžfk/32/2018 považoval z dôvodu právnej istoty daňových subjektov za rozhodujúce údaje zapísané (evidované) v katastri nehnuteľností k 01.01. zdaňovacieho obdobia. Ohľadne rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 04.11.2020, ktorým bolo rozhodnuté, že sporné územie patrí do k.ú. B. uviedol, že rozsudok sp. zn. 4Sžr/3/2019 nadobudol právoplatnosť dňa 23.12.2020 a že jeho účinky nastávajú ex nunc (do budúca). Preto z dôvodu zachovania právnej istoty daňového subjektu sú pre posúdenie príslušnosti správcu dane rozhodujúce údaje evidované v katastri nehnuteľností k 01.01. príslušného zdaňovacieho obdobia (§ 18 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z.z. a § 71 ods. 1 katastrálneho zákona, t.j. v prípade predmetného zdaňovacieho obdobia roku 2014 stav k 01.01.2014, ktorý sa už spätne nemôže zmeniť a vždy je a bude taký, aký bol v tento deň - svedčiaci v prospech Mesta K.. K obave dvojitého zdanenia

uviedol, že podľa § 69 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. nemožno vyrubiť daň, ani rozdiel dane, po uplynutí piatich rokov od konca roka, v ktorom vznikla povinnosť podať daňové priznanie. S poukazom na plynutie lehôt a závery rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/67/2018 (bod 20) a bod 16 rozsudku NS SR sp. zn. 5Sžfk/60/2016 zo dňa 25.03.2021 uzavrel, že analogicky v prípade zdaňovacieho obdobia roku 2014, kedy k 01.01.2014 bolo sporné územie evidované ako k.ú. Ž., t.j. bolo súčasťou Mesta K.Š., žalobca podal daňové priznanie na rok 2014 na základe údajov z katastra nehnuteľnosti Mestu K., ktoré mu na základe tohto priznania vyrubilo daň z nehnuteľností rozhodnutím zo dňa 11.02.2014 (právoplatné 04.03.2014), na základe ktorého daň z nehnuteľností na rok 2014 uhradil. Vyrubenie dane z nehnuteľností obcou B. (nie je možné v dôsledku zániku práva vyrubiť daň) za tie isté nehnuteľnosti za to isté zdaňovacie obdobie, by bolo dvojitým zdanením a bolo by v rozpore s Ústavou SR. Záverom navrhol správnu žalobu zamietnuť alternatívne podľa § 100 ods. 2 písm. a) Správneho súdneho poriadku konanie prerušiť až do rozhodnutia kasačného súdu o kasačných sťažnostiach žalovaného voči rozsudkom Krajského súdu v Košiciach v skutkovo zhodných veciach sp. zn. 7S/115/2018 (DzN rok 2012), sp. zn. 6S/67/2018 (DzN rok 2013) a sp. zn. 6S/82/2018 (DzN rok 2016).

12. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní konanom dňa 27.05.2021 zhrnul dôvody podanej správnej žaloby v zmysle záverečného návrhu žalobcu v podaní zo dňa 14.05.2021 označenom ako záverečný návrh žalobcu a zdôraznil, že rovnako ako Mesto K., aj žalovaný mali vedomosť, že prebieha konanie o predbežnej otázke, t. j. spor o priebeh hranice medzi obcou B. P. V. K., mestskou časťou Š. o priebeh hranice medzi katastrálnymi územiami. Z dikcie § 61 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku vyplýva, že je použitá formulácia správca dane preruší konanie a s ohľadom na logický a gramatický výklad tohto ustanovenia je zrejmé, že je povinnosťou a nie možnosťou správcu dane konanie prerušiť. To znamená, ide o obligatórne prerušenie konania, ak má vedomosť, že sa začalo konanie o predbežnej otázke. Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhlásil dňa 04.11.2020 rozsudok, ktorým rozhodol, že sporné územie, na ktorom sa nachádzajú nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, patrí do katastrálneho územia obce B. a nie katastrálneho územia V. K.J., V. Č. Š.. Žalobca už v správne žalobe uvádzal, že nie je možné vylúčiť, že sa obec B. bude snažiť vyrubiť duplicitnú daň z nehnuteľnosti u žalobcu v prípade, že bude v jej prospech právoplatne rozhodnuté v konaní o priebeh katastrálnej hranice. V nadväznosti na uvedené poukázal na výzvu obce B. zo dňa 22.04.2021, ktorou žalobcu vyzýva na podanie daňového priznania z nehnuteľnosti za rok 2012 až 2016 do 30 dní od doručenia výzvy tak, ako ju žalobca už predložil aj konajúcemu súdu. V tomto ohľade má teda žalobca za to, že uvedenú situáciu spôsobil práve žalovaný tým, že neprerušil predmetné daňové konanie až do úplného skončenia konania o priebeh katastrálnej hranice. Poukázal, že konania vedené pred Krajským súdom v Košiciach vo veci žalobcu proti žalovanému pod sp. zn. č. 6S/67/2018 a 6S/82/2018, v ktorých Krajský súd v Košiciach už vyhlásil rozsudky, ktorými zrušil rozhodnutia žalovaného. Taktiež poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydanými vo veciach vedených pod sp. zn. č. 1Sžfk/32/2018 a 10Sžfk/32/2018, v ktorých ako sťažovateľ vystupoval žalovaný. Predmetnými rozhodnutiami kasačný súd zamietol kasačné sťažnosti žalovaného. Uvedené súdne rozhodnutia boli vydané v obdobných právnych a skutkových veciach. Dával do pozornosti princíp právnej istoty vyjadrený v článku 2 Civilného sporového poriadku, ktorý sa reflektuje aj v konaniach upravených Správnym súdnym poriadkom. S ohľadom na uvedené nesúhlasil ani s právnymi názormi a tvrdeniami uvedenými vo vyjadrení žalovaného zo dňa 21.05.2021. Navrhol preto, aby správny súd rozhodol v zmysle správnej žaloby.

13. Zástupkyňa žalovaného na pojednávaní konanom dňa 27.05.2021 zhrnula vyjadrenia žalovaného počas súdneho konania, pričom zopakovala tvrdenia žalovaného uvedené v jeho podaní zo dňa 25.05.2021.

III. Právny názor správneho súdu

14. Správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe podľa ustanovení § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z.z. o Správnom súdnom poriadku (ďalej len „SSP“) a po oboznámení sa s rozhodnutiami žalovaného, podaniami účastníkov konania, so spisovou dokumentáciou žalovaného, dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a preto jej je potrebné priznať úspech z ďalej uvedených dôvodov.

15. Podľa § 2 ods. 1. SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 135 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

Podľa ust. § 61 ods. 1 písm. b) daňového poriadku správca dane daňové konanie môže prerušiť, ak sa začalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia alebo je potrebné získať informácie spôsobom podľa osobitného predpisu.

Podľa § 61 ods. 6 daňového poriadku sa ustanovenia o prerušení daňového konania vzťahujú rovnako aj na daňové konanie vedené finančným riaditeľstvom alebo ministerstvom.

Podľa ust. § 22 ods. 1 daňového poriadku ak sa pri správe daní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol iný príslušný orgán, je správca dane takýmto rozhodnutím viazaný; inak si môže správca dane o takejto otázke urobiť úsudok, alebo dať inému príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

Podľa ust. § 22 ods. 2 daňového poriadku správca dane si nemôže ako o predbežnej otázke urobiť úsudok o tom, či a kým bol spáchaný trestný čin alebo priestupok, alebo o osobnom stave fyzickej osoby.

16. Správny súd dáva do pozornosti rozhodovaciu prax tunajšieho správneho súdu v konaniach, najmä č. k. 6S/67/2018 a č. k. 6S/82/2018 a kasačného súdu v rozsudku sp. zn. 1Sžfk/32/2018 zo dňa 13. septembra 2019, ktorá sa týka rovnakého problému.

17. Správny súd je v zmysle § 134 ods. 1 SSP viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Podstata dôvodov správnej žaloby bola tá, že žalobca poukazoval na nemožnosť rozhodnutia správcu dane o vyrubení dane z dôvodu uvedeného v ust. § 61 ods. 1 písm. a) daňového poriadku.

18. Predbežnou otázkou je otázka, ktorá sa vyskytne pri správe daní a od jej posúdenia závisí rozhodnutie vo veci. Ak už bolo vydané právoplatné rozhodnutie vo veci, na základe posúdení vykonaného orgánom príslušným vo veci rozhodnúť, napr. súdom, prípadne iným kontrolným orgánom, správca dane je v konaní týmto rozhodnutím viazaný. Ustanovenie § 61 ods. 1 písm. a) daňového poriadku ukladá správcovi dane obligatórne povinnosť prerušiť daňové konanie (na rozdiel od eventuality v písm. b/ tohto odseku), ak má vedomosť, že sa začalo konanie o predbežnej otázke. Zmysel tohto ustanovenia nie je založený na tom, či existuje v konaní predbežná otázka, ktorá je popísaná v § 22 daňového poriadku, ale či sa už začalo právne konanie o tejto predbežnej otázke a správca dane má vedomosť o takomto začatí. Ak je takýto skutkový stav, potom nastupuje povinnosť rozhodnúť o prerušení konania.

19. Daňový poriadok nepredvída stav, aby o predbežnej otázke mohol rozhodnúť správca dane aj vtedy, ak o predbežnej otázke už rozhoduje iný príslušný štátny orgán a správca dane má vedomosť o tomto konaní. Správca dane môže o predbežnej otázke rozhodnúť len vtedy, ak o tejto predbežnej otázke ešte nerozhodol a ani nezačal konať (§ 22 ods. 1) príslušný štátny orgán a správca dane dokáže túto otázku hodnoverne zodpovedať alebo ak príslušný orgán začal konať o predbežnej otázke, ale správca dane nemá vedomosť, že prebieha takéto konanie (§ 61 ods. 1 písm. a/). Obe možnosti platia v prípade, že sa nejedná o posúdenie či a kým bol spáchaný trestný čin alebo priestupok, alebo o osobnom stave fyzickej osoby.

20. Z takto ozrejmeného právneho stavu bolo v konaní potrebné zodpovedať ešte na otázku, či administratívne konanie, od ktorého závisí určenie správcu dane v daňovom konaní (teda vecná príslušnosť), je predbežnou otázkou v samotnom konaní o vyrubení dane. Priebeh katastrálneho konania, ktorý nebol medzi účastníkmi konania sporný je konaním, ktoré determinuje určenie správcu dane, keďže správcom dane je obec, na území ktorej leží nehnuteľnosť. Možno teda bez pochybností právne uzavrieť, že katastrálne konanie, popísané v bode 7. rozsudku, je nevyhnutným konaním, bez ktorého nie je možné určiť správcu dane a teda je to predbežná otázka v konaní o vyrubení dane. Ak nie je vyriešená vecná príslušnosť na konanie, je to taká prekážka, ktorá musí byť odstránená. Nedostatok vecnej príslušnosti spôsobuje nulitu správneho rozhodnutia, preto správny orgán nemôže rezignovať na túto otázku, pretože nulita správneho aktu sa nedá konvalidovať.

21. Podľa § 18 ods. 2 zákona o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o miestnych daniach“) na vyrubenie dane z nehnuteľností je rozhodujúci stav k 1. januáru zdaňovacieho obdobia. Na zmeny skutočností rozhodujúcich pre daňovú povinnosť, ktoré nastanú v priebehu zdaňovacieho obdobia, sa neprihliada, ak tento zákon neustanovuje inak. V prípade nadobudnutia nehnuteľnosti vydražením v priebehu roka daňová povinnosť vzniká prvým dňom mesiaca nasledujúceho po dni, v ktorom sa vydražiteľ stal vlastníkom nehnuteľnosti alebo prvým dňom mesiaca nasledujúceho po dni schválenia príklepu súdom. Pri zániku vlastníckych práv vydražením daňová povinnosť zaniká posledným dňom mesiaca, v ktorom zanikli vlastnícke práva k vydraženej nehnuteľnosti. Pri nadobudnutí nehnuteľnosti dedením v priebehu roka daňová povinnosť dedičovi vzniká prvým dňom mesiaca nasledujúceho po dni, v ktorom sa dedič stal vlastníkom nehnuteľnosti na základe právoplatného osvedčenia o dedičstve alebo rozhodnutia o dedičstve.

22. Počas administratívneho konania nebolo sporné, že správca dane vedel o predbežnej otázke, no napriek tomu rozhodol tak, že si sám určil svoju príslušnosť na konanie, a to aj v zmysle § 18 ods. 2 zákona o miestnych daniach (pozn. vo výroku preskúmaného rozhodnutia ani rozhodnutia správcu dane takáto norma uvedená nebola). V tejto súvislosti je potrebné dať do pozornosti, že otázka spornosti katastrálnych hraníc obcí, o ktorej už prebieha katastrálne konanie, nie je skutočnosťou v zmysle § 18 ods. 2 zákona o miestnych daniach, resp. nemôže byť tou skutočnosťou, na ktorú sa neprihliada. Ustanovenie § 18 ods. 2 predvída prípady zmeny vlastníctva k nehnuteľnostiam počas jedného zdaňovacieho obdobia, t.j. po prvom januári, do konca kalendárneho roka. Tieto zákon definuje ako skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre daňovú povinnosť (nie pre právo vyrubiť daň). Skutočnosť, ktorá je rozhodujúca pre daňovú povinnosť je taká skutočnosť, ktorá v priebehu kalendárneho roka môže založiť novú (inú) daňovú povinnosť.

23. V posudzovanom prípade ide o skutočnosť, ktorá sa netýka daňovej povinnosti na strane daňovníka, ale ktorá sa týka práva na vyrubenie dane na strane správcu dane. Inými slovami povedané, ustanovenie § 18 ods. 2 zákona o miestnych daniach neupravuje vecnú príslušnosť správcu dane, ale daňovú povinnosť. Keďže spor o priebeh katastrálnej hranice obcí presahuje jedno zdaňovacie obdobie a nie je právoplatne skončený, nemôže táto skutočnosť spadať do enumerácie § 18 ods. 2 zákona o miestnych daniach. V týchto okolnostiach je potrebné rozlíšiť skutočnosť, ktorá determinuje daňovú povinnosť od predbežnej otázky, ktorou nepochybne je určenie vecnej príslušnosti.

24. K námietke žalobcu, týkajúcej sa neprerušenia konania, správny súd uvádza, že pretože v čase rozhodovania správcu dane a žalovaného vec o priebehu hranice katastrálnych území pred odporcom - Okresným úradom Košice - okolie, katastrálnym odborom nebola právoplatne rozhodnutá (ani ku dňu právoplatnosti rozhodnutia žalovaného - 03.04.2018), ku ktorému dňu súd posudzuje napadnuté rozhodnutie (§ 135 ods. 1 SSP), z dôvodu neexistencie konečného rozhodnutia o priebehu hranice medzi katastrálnymi územiami obcí (rešpektujúc pritom právne závery vyplývajúce z vyššie označenej judikatúry Najvyššieho súdu SR v obdobných veciach), považuje napadnuté rozhodnutie žalovaného za predčasne vydané a je toho názoru, že žalovaný mal prerušiť predmetné konanie do právoplatného skončenia konania o priebehu hranice medzi katastrálnymi územiami špecifikovanými v bode 7 rozsudku, keďže mu ukladá právna úprava (vyššie citované ust. § 22 ods. 1, § 66 ods. 1 a 6 daňového poriadku), a to už len z toho dôvodu, že v čase rozhodovania mal vedomosť o zložitosti posudzovania predbežnej otázky, na ktorú sú rôzne právne názory na všeobecných súdoch, vrátane Najvyššieho súdu, berúc v úvahu aj právne závery Ústavného súdu Slovenskej republiky.

25. Keďže napadnuté rozhodnutie žalovaného nie je ani dostatočne a zrozumiteľne odôvodnené v časti odvolacej námietky žalobcu, týkajúcej sa ním namietaného neprerušenia konania správcu dane, ktorá je aj žalobnou námietkou, preto súd námietku žalobcu týkajúcu sa neprerušenia konania vyhodnotil ako dôvodnú.

26. K žalobnej námietke žalobcu uvedenej v žalobe a týkajúcej sa rizika dvojitého zdanenia správny súd uvádza, že táto je nedôvodná, vzhľadom na zánik práva vyrubiť daň ku dňu 31.12.2020.

27. V predmetnej veci je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 4Sžr/3/2019 zo dňa 04.11.2020, ktorý rozhodoval v právnej veci žalobcu Mesto Košice proti žalovanému Okresný úrad Košice- okolie, katastrálny odbor za účasti ďalšieho účastníka obec B., o preskúmanie

zákonosti rozhodnutia Okresného úradu č.k. OU-KS-KO1-H-2-97/d-Bj zo dňa 25.10.2013, o odvolaní obce B. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/65/2018-76 zo dňa 09.04.2019, zmenil tento rozsudok tak, že Rozhodnutie Okresného úradu potvrdil. Predmetom preskúmania bolo rozhodnutie, ktorým žalovaný správny orgán určil priebeh hranice medzi obcou B. P. V. K.-V. Č. Š. medzi katastrálnymi územiami B. P. Ž.. Z rozsudku vyplýva, že súhlas na zmenu priebehu hranice obce B. (v rozhodujúcom období katastrálneho územia B. M. Y. S.) nebol daný v súlade so zákonom, a to orgánom, ktorý bol na to oprávnený podľa zákona účinného v rozhodujúcom čase (rok 1979). Súhlas nebol preukázateľne realizovaný obcou S., resp. plenárnym zasadnutím MNV ani jej obyvateľmi. Zmena priebehu hranice v katastri sa vykonala bez súhlasu obce a jej obyvateľov. Najvyšší súd teda rozhodol, že sporné územie (o ktoré ide aj v preskúmvanom konaní) patrí do katastrálneho územia obce B. a nie do katastrálneho územia V. K.- V. Č. Š..

28. Žalovaný podaním zo dňa 25.05.2021 navrhol súdne konanie prerušiť podľa § 100 ods. 2 písm. a) Správneho súdneho poriadku až do rozhodnutia kasačného súdu o kasačných sťažnostiach žalovaného voči rozsudkom Krajského súdu v Košiciach v skutkovo zhodných veciach sp. zn. 7S/115/2018 a sp. zn. 6S/67/2018. Pokiaľ ide o dôvod na prerušenie konania podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP, tak pri tomto dôvode sa umožňuje prerušenie konanie z dôvodu vyskytnutia sa predbežnej otázky. Rozumie sa tým otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie správneho súdu. Rozhodovacia prax má na mysli otázku, ktorá je buď riešená v inom súdnom alebo administratívnom konaní. Ustanovenie § 100 ods. 2 SSP vymedzuje taxatívne dôvody tzv. fakultatívneho prerušenia konania. Teda na rozdiel od dôvodov uvedených v § 100 ods. 1 SSP, kedy správny súd musí vždy prerušiť svoje konania, tak v prípade fakultatívnych dôvodov je to na zvážení správneho súdu, či k prerušeniu konania pristúpi alebo nie. Správny súd pri vyhodnotení dôvodu na prerušenie konania môže súdne konanie prerušiť, ak má zato, že je potrebné pre jeho budúce rozhodnutie. Správny súdny poriadok v § 100 ods. 2 písm. a) umožňuje prerušenie konania z dôvodu vyskytnutia sa predbežnej otázky. Rozumie sa tým otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie správneho súdu. V zmysle rozhodovacej praxe možno takéto prerušenie očakávať najmä v tých prípadoch, keď správny súd má pri svojom rozhodovaní posudzovať takú otázku, ktorá by inak mala byť rozhodnutá súdom v civilnom (sporovom alebo i mimosporovom) procese. Neprerúšením konania a nevyčkaním na rozhodnutie v civilnom sporovom konaní by sa správny súd vystavil riziku nastúpenia neželanej situácie, keď by tú istú otázku mohli súdy (civilný a správny) posúdiť odlišne, čím by bol výrazne oslabený princíp právnej istoty. Na druhej strane však k prerušeniu konania podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP treba pristupovať mimoriadne citlivo, pretože v dôsledku prerušenia konania môže dôjsť k neúmernému predĺženiu správneho súdneho konania, a to až do tej miery, že táto dĺžka oslabí s rozhodnutím správneho súdu spojenú materiálnu ochranu subjektívnych práv, resp. zákonosti a verejného záujmu. Správny súd návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP zamietol majúc nato, že ohľadne preskúmvanej právnej problematiky bola dostatočne vytvorená rozhodovacia prax tunajšieho súdu, v rámci ktorej sa správny súd náležite vysporiadal so všetkými žalobnými námietkami, pričom ustálil svoj právny názor na preskúmvanú problematiku. Prerúšením konania by rovnako mohla nastať situácia neprimeranej dĺžky súdneho konania, čím by na strane žalobcu došlo k ujme na jeho subjektívnych právach.

29. Preto z vyššie uvedených dôvodov správny súd napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správcu dane, ktoré vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, a rozhodnutie žalovaného, ktoré je v časti odôvodnenia odvolacej námietky žalobcu týkajúcej sa neprerušenia konania nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov, podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. c) a d) a s použitím ustanovenia § 191 ods. 3 písm. a) SSP zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

30. Súd žalobcovi, ako úspešnému účastníkovi konania, priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania (§ 167 ods. 1 SSP). Podľa ustanovenia § 175 ods. 2 SSP o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Senát vo veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná na Krajskom súde v Košiciach v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/ (v sociálnych veciach, vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).